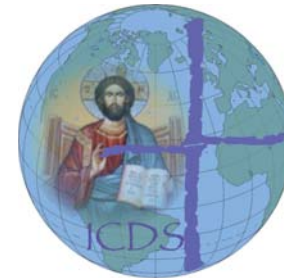

*Pogłębić naszą salwatoriańską tożsamość
jako Rodzina*

Refleksja

Pogłębić naszą salwatoriańską tożsamość jako Rodzina

Jak opisano w liście przewodnim, nasza refleksja będzie stanowiła proces:

- Począwszy od września 2017 roku, zapraszamy do podejmowania co dwa miesiące osobistej refleksji na temat jednego rozdziału Karty oraz ostatniej woli i testamentu naszego Założyciela oraz do prowadzenia dziennika zbierającego te refleksje. Pozostawiamy wolne miejsce na Wasze notatki/wpisy w dzienniku.
- Prosimy, żebyście między lutym a majem 2018 roku spotkali się z wybranymi członkami Rodziny Salwatoriańskiej, by podzielić się ze sobą rezultatami Waszych osobistych refleksji i się nad nimi zastanowić.
- Następnie sugerujemy, aby Twoja jednostka administracyjna zorganizowała spotkanie Rodziny Salwatoriańskiej celem dokonania wspólnej refleksji i dzielenia się.

Prosimy zwrócić uwagę na trzy załączniki na końcu niniejszej broszury:

- Załącznik nr 1: Wizja salwatoriańska / Posłannictwo salwatoriańskie
- Załącznik nr 2: Ostatnia wola i testament
- Załącznik nr 3: Karta Rodziny Salwatoriańskiej

Karta	Wskazówki dotyczące refleksji
Wstęp i początek każdego rozdziału	Zaczynaj osobistą refleksję i każdą sesję wspólnotowej wymiany myśli modlitewną lekturą Wstępu do każdego rozdziału i jego pierwszych słów (Pisma Świętego / ks. Franciszka Jordana / Matki Marii).
Wrzesień 2017	

IV

Nasza współpraca

„Przed wszystkim członkowie powinni pielęgnować miłość wzajemną, aby [...] było widać, że są towarzyszami Apostołów, uznając za swoje szczególne dziedzictwo słowa naszego największego Mistrza Jezusa Chrystusa [...]: «Przykazanie nowe daję wam, byście się wzajemnie miłowali jak ja was umiłowalem»”.

Reguły dla Pierwszego Stopnia Apostolskiego Towarzystwa Nauczania 1882

14. Jako Rodzina Salwatoriańska staramy się dawać widzialne świadectwo mężczyznom i kobietom z różnych kultur i środowisk, pracujących wspólnie dla misji, ręka w rękę. Kultuwujemy wzajemne zaufanie i szacunek dla różnic między nami, uczymy się od siebie nawzajem i cenimy wkład, jaki każdy może wnieść w nasze życie i misję.
15. Aczkolwiek trzy gałęzie są autonomiczne, to nasz charyzmat wyraża się także w naszym współdziałaniu. Współpracujemy w nowych inicjatywach, gdzie potrzebne są dary wszystkich oraz wspierając inne gałęzie w miarę możliwości we właściwych im apostołatach i działalności.
16. Cała Rodzina Salwatoriańska podziela odpowiedzialność za promowanie wzajemnego zrozumienia i rozwój poczucia wspólnej tożsamości przez uczestnictwo w zebraniach, dialogu i wspólnych projektach.
17. Nasi liderzy koordynują współdziałania między nami i promują świadomość naszej tożsamości i uniwersalizmu jako Rodziny Salwatoriańskiej oraz zaangażowanie się na rzecz solidarności wśród tych trzech gałęzi.
 - a. Na poziomie krajowym w krajach gdzie obecni są członkowie dwóch lub trzech gałęzi Rodziny Salwatoriańskiej, współpracę promuje się poprzez spotkania ich zarządów i poprzez krajowy zespół koordynujący z przedstawicielami każdej gałęzi.
 - b. Na poziomie międzynarodowym współpracę promuje się poprzez spotkania zarządów, łączone komisje i poprzez kapituły generalne księży/braci i sióstr oraz spotkania Rady Międzynarodowej Wspólnoty Boskiego Zbawiciela w tym samym roku kalendarzowym.
 - c. Liderzy każdej z trzech gałęzi współpracują w podejmowaniu decyzji dotyczących bezpośrednio całej Rodziny Salwatoriańskiej.

Zakończenie

Jako naśladowcy Ojca Franciszka Jordana i bł. Marii od Apostołów, przeniknięci ich duchem misyjnym, przyjmujemy tę kartę jako wyraz naszej tożsamości jako Rodziny Salwatoriańskiej. Prosimy o wstawiennictwo Ojca Franciszka i bł. Marię od Apostołów, aby każdy z nas przyjął nasze powołanie salwatoriańskie z gorliwością i wdzięcznością.

7. Pielęgnowujemy naszą miłość do Kościoła i pracujemy w nim, z proroczą świadomością jako świadkowie Ewangelii. Przekonani, podobnie jak Ojciec Jordan i bł. Maria od Apostołów, że powołaniem wszystkich ochrzczonych jest być żywą siłą w Kościele i na rzecz sprawiedliwego świata, formujemy i wspieramy liderów w dziele ewangelizacji.
8. Nasz duch uniwersalizmu wyraża się poprzez wszelkie sposoby i środki, do których natchnie nas miłość Boża.
 - a. Jesteśmy otwarci na pytania i wyzwania naszej epoki historycznej, pozwalając, aby znaki czasu ukazywały nam sposoby i środki odpowiedzi na nie.
 - b. Włączamy innych w naszą misję oraz staramy się współpracować z zaangażowanymi w promowanie prawdy, sprawiedliwości i w obronę życia, podejmując preferencyjną opcję na rzecz ubogich oraz tych, których człowieczeństwo i godność nie jest uznawana.
 - c. Udostępniamy odwieczne prawdy Słowa Bożego i naszej wiary osobom należącym do wszelkich kultur, ras, grup etnicznych, klas społecznych, narodowości i religii.
 - d. W środowiskach wielokulturowych, wieloreligijnych i wielowyznaniowych żyjemy w duchu dialogu.
9. W środowiskach wielokulturowych, wieloreligijnych i wielowyznaniowych żyjemy w duchu dialogu.

III Nasza duchowość

„W Twoje ramiona, mój Odkupicielu i Zbawicielu, rzucam się; z Tobą, dla Ciebie, przez Ciebie i w Tobie chcę żyć i umierać”.

Ojciec Jordan: Dziennik duchowy I, 9; 15 listopada 1875 r.

„Tak, żarliwie módlmy się i pracujmy, aby wola Jezusa - ‘przyjdź Królestwo Twoje’ – wypełniła się”. Bł. Maria od Apostołów: List, 20 maja 1901 r.

10. Nasza duchowość osobista i wspólnotowa przeżywana w realnym świecie jest zakorzeniona w naszym doświadczeniu Boga Ojca. Jezus Chrystus, który przyszedł, aby dać życie wszystkim, jest Źródłem i Centrum naszej duchowości. Z Maryją, Jego Matką, niesiemy innym Zbawiciela, którego sami poznaliśmy. Na tej drodze prowadzi nas i oświeca Duch Święty.
11. W naszej medytacji i kontemplacji Słowa Bożego w świetle naszej rzeczywistości oraz w sprawowaniu Sakramentów, łączymy naszą modlitwę i działanie. W ten sposób usiłujemy przeżywać swoje powołanie do świętości i zachęcać do tego innych.
12. W naszej medytacji i kontemplacji Słowa Bożego w świetle naszej rzeczywistości oraz w sprawowaniu Sakramentów, łączymy naszą modlitwę i działanie. W ten sposób usiłujemy przeżywać swoje powołanie do świętości i zachęcać do tego innych.
13. Ukazujemy dobroć i łaskawość Boga zarówno w naszej misji, jak i we wzajemnych relacjach w ramach Rodziny Salwatoriańskiej. W modlitwie i dialogu staramy się o wzajemne zrozumienie i jesteśmy gotowi przebaczać.

Karta	Pytania do refleksji
Rozdział pierwszy: Nasze powołanie i charyzmat Październik 2017	Co mam na myśli, mówiąc: „Jestem salwatorianinem”? Moje osobiste doświadczenie przynależności do Rodziny Salwatoriańskiej to..... Patrząc na teksty określające wizję/ posłannictwo każdej z trzech gałęzi, dostrzegam następujące elementy, które wskazują, że jesteśmy ze sobą powiązani:..... (zob. załącznik nr 1)

Karta	Pytania do refleksji
Rozdział drugi: Nasza misja listopad 2017 grudzień 2017	Prowadząc refleksję nad swoim doświadczeniem salwatoriańskim, dostrzegam, że dla tej gałęzi Rodziny Salwatoriańskiej, której jestem członkiem, „wspólnotowym doświadczeniem zbawienia” był następujący czas czy też było nim następujące doświadczenie: (Karta, nr 6) Jakiego rodzaju doświadczeniem jest dla mnie duchowość wyrażona we Wstępie do tego rozdziału?

I Nasze powołanie i charyzmat

„A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa” (J 17, 3).

1. Poruszonego dogłębnym doświadczeniem Boga, sytuacją Kościoła i realiami swej epoki, Ojca Franciszka Marię od Krzyża Jordana ogarnęło naglące pragnienie, aby wszyscy ludzie poznali jedynego prawdziwego Boga i doświadczyli pełni życia przez Jezusa Zbawiciela. Jego wizja dotyczyła zjednoczenia wszystkich sił apostoelskich Kościoła w miłowaniu i głoszeniu Jezusa jako Zbawiciela świata potrzebującemu Boga. Brał pod uwagę ludzi z każdej grupy wiekowej i wszelkiego stanu, wszędzie pracujących wspólnie z wykorzystaniem wszelkich sposobów i środków
2. Rodzina Salwatoriańska jest wyrazem charyzmatu, daru Ducha Świętego udzielonego Ojcu Jordanowi dla Kościoła. Bierzymy swój wspólny początek z Apostoelskiego Towarzystwa Nauczania, założonego przez Ojca Jordana 8 grudnia 1881 r. w Rzymie. Jego pierwszymi członkami byli księża diecezjalni. Teresa von Wüllenweber (późniejsza błogosławiona Maria od Apostołów) związała się z Towarzystwem w 1882 r. Do fundacji tej przyłączyło się wiele osób świeckich reprezentujących wszystkie grupy wiekowe.
3. Dzisiaj Rodzina Salwatoriańska posiada trzy autonomiczne gałęzie: Towarzystwo Boskiego Zbawiciela, Zgromadzenie Sióstr Boskiego Zbawiciela i Międzynarodową Wspólnotę Boskiego Zbawiciela. Łączy nas zaangażowanie w misję według wizji naszego Założyciela. Tworzymy jedną rodzinę gorliwych apostołów głoszących wszystkim zbawienie objawione w Jezusie Chrystusie (Tt 3, 4). Podobnie jak pierwotny projekt Ojca Jordana rozwinął się z biegiem czasu, tak i my jesteśmy otwarci na to, dokąd Duch Święty poprowadzi nas w przyszłości.
4. Przeżywamy nasze powołanie w równości i komplementarnie według własnego stanu życia, darów i kultur.

II Nasza misja

*„...głoś słowo Boga,
nastawaj w porę i nie w porę, wykaż błąd z całą cierpliwością i nauczaniem.
Idź i wytrwale głoś ludziom wszystkie słowa życia wiecznego”.*

Ojciec Jordan: Reg. 1884

„Tak, wszyscy musimy starać się coraz bardziej i bardziej o nabywanie tego ducha apostoelskiego”. Bł. Maria od Apostołów: List, 28 czerwca 1900 r.

5. Idąc śladami Zbawiciela, jak apostołowie, jesteśmy wezwani do życia bezwarunkową miłością Boga i do głoszenia jej, kontynuując Jezusowe życiodajne dzieło niesienia zbawienia wszelkiemu stworzeniu i wyzwolenia od tego wszystkiego, co zagraża pełni życia (Mt 28, 19-20, Mk 16, 15).
6. Nasze osobiste i wspólnotowe doświadczenie zbawienia stanowi dynamiczną i ożywczą siłę naszej misji.

ZAŁĄCZNIK nr 3: Karta Rodziny Salwatoriańskiej

WSTĘP

Dopóki żyje na świecie choćby jeden człowiek,
który nie kocha Boga ponad wszystko,
nie wolno ci ani na chwilę spocząć.
Dopóki Bóg nie jest wszędzie wielbiony,
nie wolno ci ani na chwilę spocząć.
Dopóki Królowa Nieba i Ziemi nie jest wszędzie wychwalana
nie wolno Ci ani na chwilę spocząć.
Żadna ofiara, żaden krzyż,
żadne cierpienie, żadne opuszczenie, żaden smutek, żadna napaść,
w ogóle nic niech nie będzie dla Ciebie zbyt trudne dzięki łasce Bożej.
Żadna zdrada, żadna niewierność,
żadne oziębienie, żadne kpiny, niech nie umniejszą twój ogień!
Wszystko jednak przez Niego, z Nim i dla Niego.
Wszystkie narody, pokolenia, ludy i języki,
chwalcie Pana Boga naszego!
Biada mi jeśli Ciebie, mój Panie,
nie będę głosił ludziom!
O Panie, pomóż mi, pokaż mi drogę!
Bez Ciebie nic nie potrafię,
od Ciebie spodziewam się wszystkiego.
Tobie, Panie, zaufałem,
nie doznam zawstydzenia się na wieki.
Módl się zawsze z najgłębszą pokorą
i z największym zaufaniem.
Niech Cię nic od tego nie powstrzyma.

*Ojciec Franciszek Maria od Krzyża Jordan
Dziennik duchowy II, 1-2
20 grudnia 1894 r.*

Karta	Pytania do refleksji
Rozdział trzeci: Nasza duchowość styczeń 2018 luty 2018	Czy/kiedy doświadczyłem, że Rodzina Salwatoriańska odzwierciedla Trójcę Świętą, tzn. jest wspólnotą miłości rodzącą energię? W jaki sposób, przeżywając naszą salwatoriańską tożsamość, zachowujemy równowagę między „odrębnością” (poszczególnych gałęzi) i wspólnotowością? (Karta nr 10 i 9; oba te artykuły wyrażają naszą trynitarną duchowość). Jakiego rodzaju doświadczeniem jest dla mnie duchowość wyrażona we Wstępie do tego rozdziału?

Karta	Pytania do refleksji
Rozdział czwarty: Nasza współpraca marzec 2018 kwiecień 2018	Patrząc na teksty określające wizję / posłannictwo każdej z trzech gałęzi, dostrzegam następujące elementy, które wskazują, że jesteśmy ze sobą powiązani: Jakie mogłyby być „kolejne kroki” w naszym nieustannym rozwoju, którego doświadczamy jako Rodzina Salwatoriańska? Ukończywszy tę refleksję, mam następujące nowe intuicje dotyczące mojego powołania do czegoś głębszego..... W jaki sposób mogę /możemy wzrastać w naszym poczuciu, że jesteśmy międzynarodową Rodziną Salwatoriańską?

ZAŁĄCZNIK nr 2: Ostatnia wola i testament
 naszego czcigodnego Ojca
 Franciszka Marii od Krzyża Jordana,
 Założyciela Towarzystwa Boskiego Zbawiciela

Wszystkim Braciom, obecnym i przyszłym, pozdrowienie i błogosławieństwo!

Ojciec Franciszek od Krzyża niniejszym przekazuje swoim synom duchowym, obecnym i przyszłym, swoją ostatnią wolę:

1. Niech trwałym Waszym dziedzictwem będzie ufność w Opatrzność Bożą, która jak dobra matka karmi Was troskliwie.
2. Przekazuje Wam w dziedzictwie ustawiczne ubóstwo jako drogi skarb, jako perłę, której zwrotu Bóg zażąda od Was w dniu sądu.
3. Pokładajcie jedynie w Bogu całą ufność i nadzieję; On będzie za Was walczył jak dzielny mocz.
4. Biada Wam, jeśli w ludziach i bogactwie pokładacie swoją nadzieję.
5. Bądźcie zawsze prawdziwymi i wiernymi synami świętej Matki, Kościoła Rzymskiego, i uczcie tego, czego on uczy, wiercie w to, w co on wierzy, odrzucajcie to, co on zawsze odrzuca.
6. Miłujcie się wzajemnie w Duchu Świętym i niech miłość Wasza będzie wszystkim znana!
7. Wiedźcie o tym, jak bardzo was umiłowałem i chcę, abyście i Wy także wzajemnie się miłowali.
8. Uświęcajcie się, rozwijajcie się duchowo i wzrastajcie w liczbę na całej ziemi aż do skończenia czasów, w imię Pańskie. Amen.

(Annales, t. VI, 8 grudnia 1956, nr VIII, s. 371.)

ZAŁĄCZNIK nr 1: Salwatoriańska misja /

Posłannictwo salwatoriańskie

Salwatorianie świeccy uczestniczą w wizji, charyzmacie i duchowości salwatoriańskiej Ojca Franciszka Jordana i błogosławionej Marii od Apostołów. Wszystkimi środkami i sposobami, które podpowiada miłość Boga, poszukują właściwych możliwości godzenia społecznych, ekonomicznych, socjoekologicznych i politycznych aspektów życia z wymogami wiary chrześcijańskiej i z życiem chrześcijańskim. Krzewiąc chrześcijański klimat i chrześcijańską postawę, poświęcając się dziełu odnowy społeczeństwa poprzez Ewangelię. Jako obrońcy życia, praw człowieka i wszelkiego stworzenia, są świadkami królestwa Bożego.

Posłannictwem Sióstr Boskiego Zbawiciela jest sprawiać, by świat poznawał dobroć i łaskawość Jezusa, swojego Zbawiciela, i w każdym miejscu, wszystkimi sposobami, które podpowiada Duch Boży, pielęgnować świadomość miłości Bożej wśród wszystkich narodów. Jako kobiety głęboko wierzące, pracujące w oddaniu naszemu Ojcu i otwarte na wszystkie narody, podejmujemy wspólny wysiłek krzewienia sprawiedliwości i polepszania jakości życia na naszym świecie, stosując przy tym preferencyjną opcję na rzecz ubogich.

Posłannictwo/wizja: Towarzystwo Boskiego Zbawiciela (salwatorianie) wszystkimi środkami i sposobami głosi dobroć i łaskawość Jezusa Zbawiciela oraz ich naucza. Salwatorianie pragną być apostołami naszych czasów i sprawić, by wszyscy ludzie poznali Zbawiciela.

Karta	Pytania do refleksji
Przygotowania do setnej rocznicy śmierci Założyciela, przypadającej w roku 2018 maj 2018 czerwiec 2018	W świetle naszych dyskusji i obecnego rozwoju Rodziny Salwatoriańskiej, a także wobec zbliżającego się w 2018 roku stulecia śmierci Ojca Franciszka Jordana, zastanówmy się: Gdyby Ojciec Franciszek Jordan miał dzisiaj spisać swoją ostatnią wolę i swój testament, co by napisał? Co zmieniłby w swojej ostatniej woli i w swoim testamencie albo co by do nich dodał? (zob. załącznik nr 2)

Karta	Pytania do refleksji
Przenieśmy się do naszego czasu i naszej rzeczywistości lipiec 2018 sierpień 2018	Dlaczego jesteśmy dumni z tego, że stanowimy Rodzinę? Jakie są mocne punkty bycia Rodziną?

